

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: 22P/35/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225202353
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križáková
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2025:1225202353.2

Uznesenie

Mestský súd Bratislava II v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., narodený XX.XX.XXXX, a C. B., narodená XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom – Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, deti rodičov: matka – D. E., narodená XX.XX.XXXX, trvale pobytom F. X, B., zastúpená – JUDr. Andrej Gara, advokát, so sídlom Štefánikova 14, 811 05 Bratislava, a otec – A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom G. XX, XXX XX E., v konaní na návrh matky o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 28.07.2025, podaným tunajšiemu súdu toho istého dňa, sa matka domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd nahradil súhlas otca na vykonanie psychologického vyšetrenia maloletých detí Bokorových v H. I. H. J., K. X, XXX XX B..

2. Svoj návrh matka odôvodnila tým, že vo veci samej (konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. B5-22P/114/2020) súd rozhodol o nariadení znaleckého dokazovania a vykonaním znaleckého úkonu poveril súdnu znalkyňu doc. PhDr. Danielu Čechovú, PhD, ktorá vypracovala znalecký posudok číslo XX/XXXX L. zo dňa 17.06.2024, ktorý na žiadosť súdu zo dňa 11.12.2024 bol doplnený po uskutočnení interakcie otca s maloletými deťmi dňa 24.01.2025 pod č. XX/XXXX L.. Matka opakovane upozorňovala na nevyhnutnosť vykonania psychologického vyšetrenia u oboch maloletých, a to najmä z dôvodu podozrenia na prítomnosť znakov poruchy autistického spektra u jedného z nich. Napriek opakovaným snahám matky o zabezpečenie potrebnej odbornej starostlivosti pre maloleté deti otec dlhodobo a kategoricky odmieta udeliť súhlas s realizáciou psychologického vyšetrenia. Matka sa snažila situáciu riešiť v rámci rodičovskej komunikácie a opakovane žiadala otca o spoluprácu v tejto veci, avšak otec podmienil svoj prípadný súhlas tým, že bude osobne a nepretržite prítomný počas celého priebehu psychologického vyšetrenia maloletých. Matka má za to, že takýto podmienený súhlas zo strany otca je z odborného aj právneho hľadiska neprípustný a kontraproduktívny, keďže psychologické vyšetrenie, najmä ak ide o podozrenie na poruchu autistického spektra, si vyžaduje zabezpečenie objektívneho a nerušeného prostredia, v ktorom sa maloleté dieťa cíti bezpečne, slobodne a nie je ovplyvňované prítomnosťou ďalších osôb, obzvlášť ak je u maloletého dieťaťa identifikovaný psychický diskomfort vo vzťahu k jednému z rodičov. Podľa odbornej praxe je nevhodné, aby bol počas psychologického vyšetrenia prítomný rodič, najmä v prípadoch, kde by jeho prítomnosť mohla negatívne ovplyvniť výpovede maloletého dieťaťa, jeho správanie, ako aj výsledky celého diagnostického procesu. Maloleté deti sa v prítomnosti otca necítia komfortne ani bezpečne, čo ďalej potvrdzuje neprimeranosť a nevhodnosť jeho požiadavky na osobnú prítomnosť počas vyšetrenia. Z hľadiska odborných odporúčaní v oblasti detskej psychológie a psychiatrie je včasná diagnostika porúch autistického spektra kľúčová pre efektívne nastavenie individuálneho liečebného, výchovno-vzdelávacieho a intervenčného plánu.

Časový faktor je pritom rozhodujúci, keďže oneskorenie diagnostiky môže viesť k zhoršeniu vývinových ťažkostí, prehĺbeniu symptómov, narušeniu sociálneho začlenenia dieťaťa a zníženiu efektivity novej terapie. Nie je preto možné ďalej čakať alebo odkladať vykonanie vyšetrenia na neurčito, nakoľko ak sa podozrenie na poruchu autistického spektra potvrdí, je nevyhnutné čo najskôr zabezpečiť primerané odborné intervencie a podporné opatrenia, ktoré môžu významne zmierniť prejavy ochorenia a zlepšiť kvalitu života maloletého dieťaťa. Z dôvodu záujmu maloletých, ich duševného zdravia, a predovšetkým ich práva na včasnú diagnostiku a odbornú pomoc je nevyhnutné, aby psychologické vyšetrenie prebehlo bez ďalšieho odkladu a bez neprimeraných podmienok zo strany druhého rodiča. Otec v danom prípade nadraduje svoje osobné záujmy a uspokojovanie vlastných potrieb nad najlepší záujem maloletých, čím priamo bráni zabezpečeniu primeranej odbornej a zdravotnej starostlivosti pre maloletých. Takýmto konaním ohrozuje nielen ich aktuálny zdravotný stav, ale aj ich celkový psychický a fyzický vývin. Otec nežije s maloletými v spoločnej domácnosti, a preto nemá dostatočný prehľad ani poznanie o ich aktuálnom zdravotnom stave, psychickom rozpoložení a každodennom režime. Je to výlučne matka, ktorá dlhodobo zabezpečuje ich každodennú starostlivosť a je si plne vedomá zdravotných ťažkostí maloletých, ako aj ich prípadného zhoršenia. Matka je teda jediným zákonným zástupcom, ktorý vie objektívne posúdiť potrebu zdravotného zásahu v záujme ochrany zdravia maloletých. Z vyššie uvedeného dôvodu postoj otca, ktorého možno charakterizovať ako nečinnosť, resp. neodôvodnené odmietanie udelenia súhlasu na zdravotné ošetrenie či odbornú intervenciu, má za následok reálne ohrozenie zdravia a psychickej stability maloletých. Otcom prejavovaná pasivita a nedostatok informácií o skutočnom zdravotnom stave maloletých spôsobujú, že si neuvedomuje závažnosť situácie, čím môže dôjsť k ďalšiemu zhoršeniu ich stavu. Takéto konanie otca možno vnímať ako prejav ľahostajnosti a nezodpovednosti, ktoré sú v priamom rozpore s princípom ochrany najlepšieho záujmu maloletých detí podľa článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa a relevantnej judikatúry. Z uvedených dôvodov matka navrhuje, aby súd prihliadol na skutočné potreby maloletých, ktoré sú v danom prípade nadradené formálnemu súhlasu druhého zákonného zástupcu, a umožnil matke samostatne zabezpečiť potrebnú odbornú a zdravotnú starostlivosť bez potreby dodatočného súhlasu otca. Z opísaných skutočností je zrejmé, že otec svojím správaním a konaním koná v rozpore s najlepším záujmom maloletých, najmä pokiaľ ide o zohľadnenie bezpečia, ochrany dôstojnosti, duševného, telesného a citového vývinu a zásahmi v zmysle čl. 5 písm. e) zákona o rodine. Otec prihliada len na svoje záujmy a vynucuje si ich násilím, agresiou, manipuláciou a ignorovaním názoru, ako aj psychického stavu maloletých. U maloletého A. sa dlhodobo prejavujú špecifické reakcie na podnety z vonkajšieho prostredia, ktoré môžu svedčiť o vývinovej odchýlke v oblasti senzorického spracovania a emocionálnej regulácie. V prípade bolesti alebo iného diskomfortu maloletý reaguje plačom sprevádzaným prudkými, nekoordinovanými pohybmi tela, pričom sa v niektorých prípadoch hodí o zem. V situáciách neočakávaných zmien alebo psychickej záťaže dochádza u maloletého k tzv. „zmrznutiu“, t. j. ostane nehybne stáť so strnulým výrazom, prípadne reaguje intenzívnou úzkosťou, ktorá sa prejavuje motorickým nepokojom a nekoordinovaným pohybom v priestore. Maloletý zároveň vykazuje výraznú potrebu rutiny a stability prostredia; akékoľvek narušenie jeho bežného režimu u neho vyvoláva nepokoj, stres a obranné správanie. Maloletý vykazuje známky nadpriemerného intelektového nadania, o čom svedčí jeho schopnosť dlhodobo, aj viac než hodinu koncentrovane sa venovať jednej konkrétnej činnosti, pričom preukazuje vysokú mieru analytického a logického myslenia. Tieto znaky v súhrne môžu byť indikátorom neurovývinovej poruchy, najmä v spektre porúch autistického spektra (PAS), a preto matka považuje za nevyhnutné, aby maloletý podstúpil komplexné diagnostické vyšetrenie v špecializovanom zdravotníckom zariadení. Samotná súdna znalkyňa v Doplnení k ZP na strane 10 výslovne uviedla, že maloleté deti nie sú emocionálne stabilné, a konštatovala, že matka má oprávnené podozrenie na prítomnosť porúch autistického spektra u maloletého A.. V tomto kontexte znalkyňa odporučila realizovať odborné psychodiagnostické vyšetrenie nielen u maloletého, ale aj u maloletej C., keďže podľa jej odborného stanoviska môže byť priebeh autizmu u dievčat výrazne odlišný od priebehu u chlapcov a často býva maskovaný lepšími sociálnymi a komunikačnými schopnosťami. Tento odborný názor znalej osoby významne podporuje nevyhnutnosť zabezpečenia komplexného vyšetrenia oboch maloletých v špecializovanom zdravotníckom zariadení, a to bez zbytočných prietahov a bez ohrozenia ich psychického vývinu. S prihliadnutím na záver znalkyne je zrejmé, že odmietanie alebo oddialenie diagnostiky zo strany otca, ktorý nesúhlasí s poskytnutím odbornej zdravotnej starostlivosti, predstavuje vážne riziko pre ďalší psychický a emočný vývin maloletých. Vzhľadom na uvedený skutkový stav s dôrazom na ochranu zdravia maloletých matka žiada súd, aby nariadil neodkladné opatrenie vo veci poskytovania zdravotnej starostlivosti v súvislosti so psychiatrickým vyšetrením maloletých detí B.. Účelom neodkladného opatrenia je rýchlo a pružne riešiť situáciu medzi účastníkmi konania v prípade, že je potrebný okamžitý zásah do pomerov účastníkov, v dotknutom prípade pomerov maloletého A. a

maloletej C., s cieľom ochrany práv a zdravia maloletých detí. Maloletí sa ocitli v situácii, keď je potrebné chrániť ich zdravie, čo bez ingerencie súdu nie je možné zabezpečiť. Akákoľvek dohoda rodičov v záujme zdravia maloletých je s otcom nemožná z dôvodu jeho antagonistického nastavenia voči deťom a nenávisťného postoja k matke bez ohľadu na následky, ktoré takého správanie sa otca spôsobí na zdraví dieťaťa. V danom prípade môžu bez ingerencie súdu nastať závažné a nepriaznivé následky. Nakoľko je jednoznačne preukázateľné, že v danom prípade je daná existencia nezhody rodičov vo veci poskytnutia zdravotnej starostlivosti v súvislosti so psychologickým vyšetrením, je potrebné bezodkladne upravovať pomery neodkladným opatrením, ktoré má výlučne slúžiť ako prostriedok eliminácie nepriaznivých a vážnych následkov v nevyhnutných situáciách. Matka si uvedomuje dôležitosť úlohy otca v živote maloletých, avšak konanie otca je v príkrom rozpore s najlepším záujmom maloletých, keď otec bráni v poskytnutí odbornej zdravotnej pomoci maloletým. Otec ľahostajne bráni matke zabezpečiť maloletým odbornú zdravotnú starostlivosť, bráni matke, aby boli maloleté deti vyšetrené odborníkom z oblasti detskej psychológie. Matke kladie podmienky, za ktorých by bol ochotný pristúpiť k psychologickému vyšetreniu, ktoré však matka nevie žiadnym spôsobom ovplyvniť ani zrealizovať. Prístup otca je podmienený sýteným jeho vlastným záujmom a kalkulom v zmysle - ak ja dostanem čo chcem, možno ti dám súhlas. Otec sa o zdravotný stav maloletých nijak zvlášť nezaujíma ani nepozná ich denný režim, nakoľko s nimi nežije v spoločnej domácnosti. Napriek tomu sa však matka snaží otca informovať o aktivitách maloletých a tiež o ich zdravotnom stave. V nadväznosti na uvedené matka poukazuje na to, že otec nekoná v záujme maloletých, chce im odoprieť odbornú zdravotnú starostlivosť a zabrániť vykonaniu odborného vyšetrenia, ktoré je nepochybne v záujme maloletých, ktoré si zdravotný stav maloletých vyžaduje. Z uvedeného dôvodu matka žiada súd, aby nariadil neodkladné opatrenie a udelil jej za otca súhlas s vykonaním psychologického vyšetrenia, ktoré je v záujme maloletých. Matka má za to, že sú dané všetky zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd nariadi vykonanie psychologického vyšetrenia odborníkom z tohto odboru. Vzhľadom na vyššie uvedené matka žiada o nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ňou žiadaného petitu.

3. K návrhu matka pripojila tieto listinné dôkazy: splnomocnenie; výňatok z konverzácie rodičov zo dňa 24.06.2025-25.06.2025 a 07.07.2025-11.07.2025.

4. Lustráciou poručenských spisov tunajšieho súdu bolo zistené, že na tunajšom súde rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.07.2021, č. k. 22P/114/2020-170, v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 24.02.2022, č. k. 22P/114/2020-246 a opravným uznesením zo dňa 07.03.2022, č. k. 22P/114/2020-252 zveril obe maloleté deti do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú obaja rodičia, otcovi uložil povinnosť počnúc dňom 22.12.2020 platiť na výživu maloletej C. sumou 250 eur mesačne a na výživu maloletého A. sumou 250 eur mesačne, vždy vopred do 15. dňa v každom mesiaci k rukám matky maloletých detí, dlh na zročnom výživnom na obe maloleté deti za obdobie od 22.12.2020 do 16.07.2021 v celkovej sume po 524,20 eur na každé dieťa uložil otcovi zaplatiť k rukám matky do 90 dní od právoplatnosti rozsudku, styk otca s maloletými deťmi upravil na každý páry kalendárny týždeň od piatka od 17.00 hod., kedy si maloleté deti prevezme od matky v mieste jeho bydliska nepretržite do nedele do 18.00 hod., kedy maloleté deti matke odovzdá v mieste jej bydliska, matke uložil povinnosť maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť a v určenom čase začatia styku deti na určenom mieste otcovi odovzdať, vo zvyšku návrh matky zamietol a podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“) deklaroval, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/120/2022-435 zo dňa 09.05.2023 odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti zverenia, zastupovania a správy majetku potvrdil a vo zvyšku rozsudok zrušil a vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Citovaným rozhodnutím súd vyššej inštancie súčasne zamietol ako nedôvodný návrh matky na zrušenie svojho uznesenia č. k. 11CoPn/2/2023 zo dňa 28.02.2023.

6. Konanie vedené pod sp. zn. B5-22P/114/2020 nie je právoplatne skončené – vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie, keď súdu bol dňa 18.06.2024 doručený vypracovaný znalecký posudok č. 05/2024, z ktorého súd okrem iného zistil, že deti sa otcom nestretli v podstate tretinu svojho života. Matka uviedla, že ona sa riadi podľa toho, čo chcú deti a deti sa otca boja a nechcú sa s ním stretávať (viď str. 25 znaleckého posudku), matka na otca podáva aj trestné oznámenia, otca sa bojí. Je evidentné, že aktuálne matka pevne zotrváva na svojich stanoviskách, otec je v defenzíve a čaká na rozhodnutie súdu. Samotná matka hodnotila správanie svojich detí ako úplne bezproblémové

a svoj rodičovský stres za natoľko nízky, že je to vo všeobecnosti, a zvlášť pri starostlivosti o dvojičky, nepravdepodobné. Na druhej strane však uvádzala, že deti prežívajú vysokú úzkosť, čo poukazovalo na relatívne vážnu posttraumatickú poruchu. Avšak znalkyňa konštatovala, že odpovede matky pri vyplňaní metodík týkajúcich sa správania detí si vzájomne odporujú, a treba ich považovať za nedôveryhodné. Matka maloletých detí prezentovala ako úplne bezproblémové (str. 31 znaleckého posudku), ide o deti milé, nebojácne, komunikatívne, ktoré sa smelo v novom prostredí adaptovali (str. 32 znaleckého posudku). Z matkou predložených listinných dôkazov znalkyni (str. 37 znaleckého posudku) deti sú v sledovaní odborných ambulancií, maloletý A. sa zajakáva a zle znáša odlúčenie od matky, obe deti sa v poriadku adaptovali na predškolské zariadenie, ktoré aktuálne navštevujú, nemali problém s nadväzovaním priateľstiev s inými deťmi, sú šikovné, zvedavé. Maloleté deti sa cítia v spoločnosti cudzích ľudí komfortne. (str. 41 znaleckého posudku). Pri organizácii stretnutia detí s otcom v rámci znaleckého dokazovania nastal problém (viď str. 33 a 34 znaleckého posudku), keď napriek tomu, čo boli deti ráno u znalkyne, ktorá ich bezproblémovo vyšetrila, matka nevedela zabezpečiť ich účasť na vyšetrení, lebo uviedla, že nevie, čo má s nimi spraviť, čo sa zopakovalo aj o dva týždne a stretnutie detí s otcom sa neuskutočnilo. Matka si dopad súčasnej rodinnej situácie na deti neuvedomuje, rada by začala svoj nový život s manželom a ďalším dieťaťom na ceste, bez záťaže z minulosti. Matka je organizovaná a vytrvalá v správaní zameranom na cieľ – čo sa súdu v zmysle doposiaľ vykonaného dokazovania javí, že všetkými možnými spôsobmi sa snaží vytesniť otca zo života svojich detí. Zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že matka je tá, ktorá nepreukázala schopnosť rešpektovať druhého rodiča (str. 59 znaleckého posudku). Matka si sama premyslela, ako deti pripraví na stretnutie u znalkyne – pokúšala sa vytvoriť situáciu, aby znalkyňa bola prítomná scéne, ako sa správajú deti, keď uvidia otca. Správanie matky poukazuje na to, že v záujme presadenia toho, čo ona považuje za správne z hľadiska jej súkromnej logiky, je ochotná ovplyvňovať svoje deti v zásadných otázkach. Rodičia vzájomne nekomunikujú, keď sa o to otec pokúšal, matka uvedené riešila cestou právničky. Matka otca o deťoch neinformuje – o ich zdravotnom či psychickom stave. Matka je tá, ktorá si presadzuje svoj názor. V žiadnom smere nepodporuje vzťah detí s otcom, deti na styk nepripravuje a aktuálne to komunikuje tak, že svoje deti chráni – to ona je tá, ktorá nechce, aby sa deti stýkali s otcom. Otec neuznáva ako rodiča. Otec naproti tomu matku ako rodiča akceptuje. Matka má v porovnaní s otcom lepšiu schopnosť samostatne sa starať o maloletých vzhľadom na to, že má viac skúseností a sociálnu oporu. Psychodiagnostickým a psychiatrickým vyšetrením nebola z forenzne psychiatrického hľadiska u otca detí zistená duševná porucha (duševná choroba). Znalkyňa nezistila u posudzovaného žiadne závažné ochorenie z okruhu psychotických ochorení, afektívnej poruchy (depresie, mánie), či organické poškodenie mozgu. Vníma seba a dopad svojho správania na iných ľudí, zaoberá sa potrebou a spôsobmi správania partnera a snaží sa o prispôbenie. Má sklony správať sa majetnícky, domýšľavo až so sklonom k vzťahovačnosti a podozrievavosti, bez chorobnej hĺbky, má sklon druhých kritizovať, má sklony k nervozite a nesústredenosti vyplývajúce z napätia, má diktátorské sklony, rád rozhoduje sám, nenecháva sa ovplyvniť na svojich rozhodnutiach trvá. Zo psychiatrického hľadiska nie sú však dôvody k záveru, že by otec nevedel, či nemohol prípadne nebol spôsobilý zabezpečovať výchovu a osobnú starostlivosť o deti v ich záujme. Vzhľadom na osobnostnú štruktúru je u neho pravdepodobné, že by sa vhodne vedel naladiť na potreby detí, je ale spochybnená jeho schopnosť prispôbiť sa im, nakoľko si chce robiť veci po svojom. Teoreticky však vie, aké by malo byť správne rodičovstvo. Potrebuje sa však kultivovať v reálnych rodičovských zručnostiach. Obe znalkyne sa zhodli, že napriek tomu, že matka má prirodzene lepšie predpoklady na zvládanie výchovy o maloleté deti, má nastavený režim, plánuje voľnočasové aktivity, poskytuje im dostatok podnetov na ich mentálny a osobnostný rozvoj neznamená to, že by mal byť otec zo života svojich detí vylúčený. Matka maloleté deti ovplyvňuje svojím správaním voči otcovi, v žiadnom smere nepodporuje vzťah detí s otcom, deti na styk nepripravuje, vyhovára sa, že sú choré, že nechcú ísť. Maloletá priamo uviedla, že matka nechce, aby sa stýkali s otcom. Maloleté deti určite ovplyvňuje aj matkin manžel, hovorí im, že si ich otec zoberie, a tým, chce matke ublížiť. Deti nátlak zo strany matky a jej manžela cítia, neprežívajú ho však ako nátlak, pretransformovali ho tak, že chcú, aby bola matka šťastná. Znalkyňa však nezistila, či sú deti voči otcovi otvorené, či majú obavy prezentovať svoje názory a postoje a či cítia z jeho strany nátlak, nakoľko stretnutie s otcom nebolo realizované. Matka otca vôbec neuznáva ako rodiča, nepriznala alebo devaluje žiadnu pomoc z jeho strany v minulosti. Skutočnosť, že maloleté deti sa s otcom nestretávajú od svojich troch rokov s výnimkou dvoch dní v júni 2023, ovplyvnila výsledky znaleckého dokazovania. Deti sa s otcom nestretli v podstate tretinu svojho života (v čase znaleckého dokazovania mali 4 a pol roka), takýto rozsah času vo formatívnom vývinovom období zásadne ovplyvnil – oslabil vzťah maloletých s otcom.

7. Dňa 24.01.2025 bolo súdu doručené doplnenie k znaleckému posudku XX/XXXX L. M. XX/XXXX L. bolo zistené, že maloleté deti sa v spoločnosti matky správajú dobre, matka svoje deti pozná veľmi dobre. Dokáže na ich nepohodu rýchlo zareagovať. Na otca v prítomnosti matky spočiatku reagujú ustrašene, neskôr ho ignorujú. Postupne odpovedajú neverbálne na jeho snahy o komunikáciu a potom aj verbálne. V prítomnosti matky k nemu nepodídu, sú v blízkosti matky, najmä maloletá. Maloletí nie sú emocionálne stabilní. Matka má oprávnené podozrenie na vyšetrenie syna na poruchy autistického spektra (PAS). Maloleté deti vnímajú, že matka otca úplne ignoruje, čo sa dialo počas znaleckého dokazovania pri stretnutí oboch rodičov. Okrem toho boli svedkami toho, že si priviedla svojho manžela s tým, že oni všetci chodia spolu a deti sa s ním cítia istejšie. Matka tak minimálne neverbálnou komunikáciou svojim deťom demonštruje, že otcovi nedôveruje a prinajmenšom implicitne dáva najavo svoj vzťah k nemu. Otec bol na dokazovaní v menejcennej pozícii, usiloval sa získať pozornosť detí a nevyprovokovať matku. Matku pri tom ignoroval. Deti rodičov, ktorí sú v takom vážnom konflikte, skôr dozrievajú, ako ostatné deti. Lepšie sa vedú zorientovať v sociálnych situáciách, lepšie si vedú predstaviť, ako sa druhý cíti. Majú aj perspektívu v budúcnosti a uvedomujú si dôsledky. Ak si aj poplačú a dostane sa im od rodiča sociálnej opory, upokoja sa. Matka má svoje deti veľmi rada, vie sa na nich napojiť aj situačne ich upokojiť. Dosiaľ však nedokázala pochopiť, že ich svojou negatívnou percepciou otca zúskostňuje a svojou hostilitou voči otcovi z dlhodobej perspektívy im neposkytuje takú sociálnu oporu, akú potrebujú a na akú má matka kompetenciu. Maloleté deti sú hlboko znepokojené rodičovským konfliktom. Jednoznačne vyplynulo zo záverov znaleckého dokazovania, že deti v prípade podpory matky sú v prítomnosti otca spokojné.

8. Z rozhodovacej činnosti súdu je mu ďalej známe, že rozsudkom č. k. 22P/31/2023-43 zo dňa 16.11.2023 nariadil rodičom výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v zariadení TENENET, o. z. v rozsahu 40 hodín. Toto sa dlhší čas nerealizovalo pre správanie matky, ktorá sa v zariadení vyjadřila, že v spoločných sedeniach s otcom bude pokračovať, len ak si bude môcť sedenia nahrávať, čo je v rozpore s internými predpismi spolupráce a z uvedeného dôvodu je spolupráca s rodinou pozastavená. Aktuálne po pôrode maloletého H. E. sa výchovné opatrenie opätovne realizuje. Zo správy zariadenia zo dňa 08.07.2025 bolo zistené, že v ďalšom stretnutí s matkou bola diskutovaná potreba psychodiagnostiky detí v autistickom centre H., vzhľadom na to, že matke sa na správaní detí nezdá ich prejav. Matka iniciovala túto požiadavku, avšak vzhľadom na rodičovský konflikt a deficit efektívnej komunikácie bolo potrebné sprostredkovať súhlas otca. Po informovaní a vysvetlení významu diagnostiky otec súhlasil, pričom vyjadril záujem byť aktívnym účastníkom vyšetrenia. Matka však vyjadrila obavy, že prítomnosť otca by mohla narušiť psychickú pohodu detí počas diagnostiky, a preto ďalej nechcela jeho súhlas, pretože to nechce riešiť v jeho sprievode. Situácia zostáva zatiaľ otvorená. Z vykonaného pozorovania otec pôsobí kooperatívne, vykazuje snahu o participáciu na živote detí a hľadá možnosti, ako byť prítomný v ich živote. Matka prezentuje ochranný postoj voči deťom, pričom jej percepcia je ovplyvnená predchádzajúcimi negatívnymi skúsenosťami s výchovnými opatreniami. Deklaruje, že kontakt s otcom deti psychicky zatažuje. Vzájomná komunikácia rodičov je deficitná s prvkami konfliktnej interakcie a nízkej úrovne kooperácie. Počas online stretnutia s deťmi je pozorovateľná sociálna inhibícia a ostych detí v komunikácii s otcom. Deti reagujú až po vyzvaní zo strany matky, pričom otca neoslovujú ako „otec“, čo môže byť výsledkom komunikácie v prostredí matky. Matka uvádza, že deti nemajú záujem o kontakt s otcom a v minulosti ich k stretnutiam motivovala externými odmenami. Pokiaľ nie je možné realizovať osobné stretnutia, budeme pokračovať vo facilitácii online kontaktov medzi otcom a deťmi, aj napriek tomu, že tento kontakt obnáša isté obmedzenia a má určitý vplyv na správanie a komunikáciu detí k otcovi. Z dôvodu personálnych zmien v zariadení došlo k ukončeniu realizácie výchovného opatrenia.

9. Krajský súd v Bratislave svojím uznesením zo dňa 28.02.2023 č.k. 11CoPno/2/2023 nariadeným v priebehu odvolacieho konania proti prvému meritórnemu rozhodnutiu o úprave rodičovských práv a povinností do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 22P/114/2020 (aktuálne vedené na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. B5-22P/114/2020) o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom C. a A. B. upravil styk otca s maloletými deťmi na každý páry týždeň od soboty od 09.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že otec si preberie a odovzdá maloleté deti v mieste bydliska matky. Toto rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť dňa 17.03.2023. V zmysle citovaného rozhodnutia je otec do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej oprávnený sa stretávať s maloletými deťmi B. každý páry týždeň od soboty od 09:00 hod. do nedele do 18:00 hod. s tým, že otec si preberie a odovzdá maloleté deti v mieste bydliska matky. Za podstatné pre posúdenie návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia v danom čase bolo, že jeho styk s maloletými deťmi matka neumožňovala a nerealizoval sa. V konaní nebola osvedčená žiadna

skutočnosť, ktorá by otca mohla diskvalifikovať z výkonu rodičovských práv a povinností a z možnosti budovania si vzťahu s maloletými deťmi (styk otca s maloletými deťmi sa do novembra 2022 realizoval aj s prespávaním, maloleté deti otca poznajú a majú u neho vytvorené vhodné prostredie).

10. Ďalej súd zistil, že uznesením tunajšieho súdu zo dňa 01. júla 2024, č. k. 22P/16/2024-49 súd zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala nahradiť súhlas otca na vykonanie psychiatrického vyšetrenia maloletých detí v zdravotníckom zariadení podľa výberu matky, a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Voči predmetnému rozhodnutiu súdu podala odvolanie matka. Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.09.2024 č. k. 11CoP/120/2024-101 bolo uznesenie súdu prvej inštancie potvrdené.

11. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 22P/15/2024-112 zo dňa 10.10.2024 súd návrh matky, ktorá sa domáhala rozhodnutia súdu pri nezhode rodičov – o nahradenie súhlasu otca ako zákonného zástupcu maloletých detí na vykonanie psychiatrického vyšetrenia maloletých detí B. v zdravotníckom zariadení podľa výberu matky, ako aj nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd nahradil súhlas otca na vykonanie psychiatrického vyšetrenia maloletých detí B. v zdravotníckom zariadení podľa výberu matky, zamietol.

12. Ďalej bolo zistené, že aktuálne je na tunajšom súde vedené konanie, a to pod sp. zn. B5-7Em/1/2023, v ktorom súd nariadil výkon rozhodnutia a matke uložil poriadkové pokuty za zmarený styk. Toto konanie nie je právoplatne skončené.

13. Podľa § 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj ako „CMP“), podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

14. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

16. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

17. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

18. Podľa § 329 ods.1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

19. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

20. Podľa § 331 ods. 1 CSP, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie súd ostatným stranám nedoručuje, uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak nim bolo neodkladné opatrenie nariadené.

21. Podľa článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

22. Podľa § 35 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vystaňovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku

maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

23. Čo sa týka pojmu podstatná vec súvisiaca s výkonom rodičovských práv a povinností, citované zákonné ustanovenie explicitne vyjadruje demonštratívny výpočet len tie skutočnosti, ku ktorým už v minulosti dospela právna teória a aplikačná prax.

24. Pri nezhode rodičov pri výkone ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu je nutné rozlíšiť, či sa táto týka podstatnej veci súvisiacej s výkonom rodičovských práv a povinností alebo veci nepodstatnej. Pokiaľ ide o vec nepodstatnú, súd musí konanie zastaviť pre nedostatok právomoci vo veci rozhodovať. Zákon teda rozlišuje medzi tzv. bežnými vecami súvisiacimi s výkonom rodičovských práv a povinností a podstatnými vecami.

25. Pri podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností sú rodičia povinní sa dohodnúť. Dohoda by sa v normálne fungujúcom vzťahu medzi rodičmi mala dosiahnuť vo všetkých veciach, nielen v tých, ktoré majú charakter podstatných vecí, avšak pri bežných, každodenných veciach dohodu rodičov zákon nevyžaduje a každý z rodičov, bez ohľadu na existenciu či neexistenciu dohody s druhým rodičom, môže vykonávať v bežných veciach rodičovské práva a povinnosti sám.

26. Dohoda rodičov o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, ku ktorej rodičia nemôžu dospieť, však v zmysle tohto ustanovenia môže byť nahradená autoritatívnym rozhodnutím súdu.

27. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov, ktorá však zásadne nemôže prejudikovať práva a záujmy účastníkov. Zákonná formulácia § 367 CMP neupravuje konkrétne situácie, v ktorých môže súd pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia, t. j. môže k nemu pristúpiť v závislosti od konkrétnych okolností, pričom musí iba starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Takýmto rozhodnutím je možné urýchlene a pružne riešiť situácie, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých pôjde v zásade o zásah do stavu, ktorým je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova, prípadne iné dôležité záujmy. Keďže neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím, jeho nariadením navrhovateľ nenadobúda definitívne práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti práva (nároku), ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie nebezpečenstva hrozacej ujmy a aby neboli závažné pochybnosti o potrebe dočasnej úpravy.

28. V konaní starostlivosti o maloleté dieťa pri nariadení neodkladného opatrenia je teda súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie súd preto vydá vtedy, ak má osvedčené, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad, t. j. keď je priamo ohrozená jeho výživa, alebo keď musí byť okamžite vyňaté z doterajšieho výchovného prostredia, prípadne, ak ide o iné dôležité záujmy. V záujme zamedzenia zneužitia tohto procesného inštitútu je možné uplatniť ho len výnimočne, a to iba v prípadoch riadneho osvedčenia stavu bezodkladnej potreby úpravy pomerov.

29. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je v tomto prípade nedôvodný. Matka v postavení navrhovateľa neuviedla dostatočné skutkové tvrdenia a nedoložila ani listinné dôkazy, ktoré by osvedčovali neodkladnú potrebu zásahu súdu, keď aj z obsahu návrhu a poručenských spisov maloletých vyplýva, že matka je tá, ktorá zneužíva postavenie rezidenčného rodiča, otca zo života maloletých detí úplne vytesňuje, kladením si subjektívnych neopodstatnených podmienok marila realizáciu výchovného opatrenia. Matka nepreukázala, že maloletým deťom aktuálne nevydaním rozhodnutia v zmysle návrhu hrozí nebezpečenstvo. Súd nemal osvedčenú dôvodnosť podania návrhu, nakoľko informácie neosvedčujú neodkladnú potrebu zásahu súdu. Tvrdenie navrhovateľky, že otec nespokupracuje a podmieňuje si svoj súhlas prítomnosťou na vyšetrení samo osebe nezakladá dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle matkou podaného návrhu. Z vykonaného dokazovania vyplýva – viď správa otca, že má záujem matke podpísať súhlas s vyšetrením, avšak žiada o zaslanie

matkou už vyplneného tlačiva, čo matka s ohľadom na svoje technické schopnosti nebola schopná mu zaslať (viď správa matky z matkou predloženej komunikácie). Matka okrem výňatku komunikácie rodičov, z ktorej súd nemá za osvedčené, že otec nesúhlasí s vyšetrením maloletých, navyše aj zo správ zariadenia Tenenet vyplýva, že matka svoju požiadavku iniciovala aj cestou zariadenia, avšak vzhľadom na rodičovský konflikt a deficit efektívnej komunikácie bolo potrebné sprostredkovať súhlas otca. Zo správy jasne vyplýva, že po informovaní a vysvetlení významu diagnostiky otec súhlasil, pričom vyjadril záujem byť aktívnym účastníkom vyšetrenia. Matka však vyjadrila obavy, že prítomnosť otca by mohla narušiť psychickú pohodu detí počas diagnostiky, a preto ďalej nechcela jeho súhlas, pretože to nechce riešiť v jeho sprievode. Otec pôsobil kooperatívne, vykazoval snahu o participáciu na živote detí a hľadal možnosti, ako byť prítomný v ich živote. Matka prezentovala ochranný postoj voči deťom, pričom jej percepcia je ovplyvnená predchádzajúcimi negatívnymi skúsenosťami s výchovnými opatreniami. Komunikácia rodičov je deficitná s prvkami konfliktnej interakcie a nízkej úrovne kooperácie. Na tomto mieste si súd dovoľí matke uviesť – ak otec súhlasí s vyšetrením maloletých detí a chce byť prítomný (napr. v zariadení počas odberu anamnézy), na uvedené má ako rodič právo a toto právo si môže realizovať aj v prípade, že by súd nahradil súhlas otca. Pri ďalšom postupe musia obaja rodičia rešpektovať pokyny zariadenia, teda otec a ani matka by neboli prítomní pri každom jednom vyšetrení. O uvedenom rozhoduje výlučne odborný personál. Z matkou osvedčeného stavu vyplynulo, že otec nemá problém s udelením súhlasu, avšak matka je tá, ktorá v danom smere nie je dostatočne kooperujúca a iniciatívna. Navyše súdu z návrhu a opisovaného skutkového stavu vôbec nie je zrejmé, prečo má teraz urgentne riešiť situáciu maloletých detí. To, že navrhovateľ súdu uvedie určité skutočnosti – komunikačné nezhody rodičov ohľadne podpisu otca - neznamená, že súd je povinný návrhu vyhovieť a že sa na tento taktiež nevzťahuje povinnosť osvedčenia skutkových okolností a riadneho a náležitého objasnenia skutkového stavu, vrátane osvedčenia existencie hrozby, resp. ohrozenia dôležitého záujmu maloletých detí bez požadovaného rozhodnutia. K strohému tvrdeniu navrhovateľky o tom, že je potrebné nariadiť neodkladné opatrenia nebol súdu predložený žiadny listinný dôkaz osvedčujúci taký stav, ktorý by si vyžadoval neodkladné rozhodnutie súdu. Uvedené skutočnosti nenaznačujú tomu, že je v danej veci splnená podmienka bezodkladnosti riešenia situácie maloletých detí. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, pri neosvedčení neodkladnej potreby zásahu, súd návrh v celom rozsahu zamietol. V tomto smere nič nebráni navrhovateľke - matke situáciu riešiť s otcom, resp. s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava a požiadať ich o pomoc za účelom poskytnutia odborného poradenstva pre oboch rodičov, ak sa domnieva, že je narušený priaznivý psychický vývin, fyzický vývin a sociálny vývin detí v takej intenzite, že je potrebné bezodkladne konať. V prípade, že sa situácia maloletých detí zmení a k eventuálnemu ohrozeniu budú existovať aj relevantné dôkazy, nič v budúcnosti nebráni obrátiť sa na súd s novým návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko zamietnutie tohto návrhu nepredstavuje prekážku rozhodnutej veci. Súd ďalej matke uvádza, že otec nezavrhol udelenie súhlasu na vyšetrenie absolútne. Matke teda nebránilo nič, aby sa s otcom stretla, resp., požiadala otcovho zástupcu o sprostredkovanie pomoci v tomto smere a rodičia sa pokúsili nájsť v tomto smere zhodu. Súd je toho názoru, že takéto jednostranne nátlakové konanie matky a obchádzanie otca nemôže požívať právnu ochranu.

30. Súd apeluje na obidvoch rodičov, aby pri výkone svojich rodičovských práv a povinností mali na zreteli záujem ich maloletých detí, aby vzájomnou komunikáciou a súčinnosťou prispeli k riešeniu situácie v rodine. Je načase odhodiť partnerskú nenávisť a pochopiť, že sú v prvom rade rodičia – dospelí ľudia, ktorí sa v záujme svojich maloletých detí majú správať zodpovedne a rešpektovať v živote detí nezastupiteľnú rolu každého z rodičov.

31. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

32. V danom prípade mal súd za to, že podmienky na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia splnené neboli, keďže matka neosvedčila nebezpečenstvo hrozacej ujmy pre maloleté deti, keď aj z matkou predloženej komunikácie vyplýva, že otec nemá nesúhlasný postoj k vyšetreniu detí v zariadení vybratom matkou. Na základe vyššie uvedených skutočností rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

33. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne v troch vyhotoveniach.

Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy /§ 125 ods. 3 CSP/.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované /všeobecné náležitosti podania/. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/. Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní / § 62 ods. 1,2, CMP/.